

Gjerne flere sakkyndige psykologer

Kirsten Rasmussen

Kompetansesenter for sikkerhets,- fengsels- og rettspsykiatri, Avdeling Brøset, St. Olavs hospital
Psykologisk institutt, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)
mons.bendixen@svt.ntnu.no

Karl Henrik Melle

overlege, St. Olavs hospital, psykisk helsevern, regional sikkerhetsavdeling Brøset og leder av Den rettsmedisinske kommisjon

Tarjei Rygnestad

professor, leder av Den rettsmedisinske kommisjon

Men verken psykologer eller psykiatere har kompetanse i rettspsykiatri kun i kraft av sin yrkestittel.

DEBATT: SAKKYNDIGE

Hva slags kunnskap kan psykologer bidra med som er noe annet enn det psykiaterne allerede anvender? spurte Cato Grønnerød i juniutgaven. Han utfordret også Kirsten Rasmussen, Karl Henrik Melle og Tarjei Rygnestad: Ønsker disse å tone ned aspekter av profesjonskamp, fordi den kan føre til at deres egen stilling i faget blir truet av psykologene?

Vi har i mange sammenhenger argumentert for økt bruk av psykologer i rettspsykiatrisk sammenheng. Vi er tilfredse med at psykologene har fått en stadig sterkere posisjon, og at Den rettsmedisinske kommisjon (DRK) har hatt psykologer som medlemmer siden 1990-tallet. I dag er en tredjedel av medlemmene i psykiatrisk gruppe psykologer. Det er imidlertid ingen automatikk i at verken psykologer eller psykiatere har kompetanse i rettspsykiatri i kraft av sin yrkestittel. Men begge gruppene kan få det gjennom B- og C-kursene i rettsmedisin og rettspsykiatri, som er felles for begge yrkesgruppene. Det formelle kravet om at minst én av de sakkyndige skal være psykiater, kan muligens falle bort etter hvert. DRK har ved enkelte anledninger akseptert erklæringer skrevet av to psykologer. Faglig er dette uproblematisk, men det ligger en fare i at den ene part i saken da kan anke grunnet «saksbehandlingsfeil».

Den rettsmedisinske kommisjon har ved enkelte anledninger akseptert erklæringer skrevet av to psykologer. Faglig er dette uproblematisk

Psykologer har i økende grad kommet inn i rettspsykiatrisk arbeid gjennom å demonstrere hvilken verdi deres kunnskap har for fagfeltet. Vi har et ønske om at man skal fortsette langs den veien, fremfor å rope på profesjonskamp. Uten kunnskap om hvordan fagfeltet i virkeligheten ser ut, kan dette fort føre til at man skyter seg selv i foten.

Avslutningsvis kan vi forsikre at de undertegnede, henholdsvis psykolog, psykiater og farmakolog, overhodet ikke føler sin stilling i faget truet av psykologene.

kirsten.rasmussen@svt.ntnu.no